



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **S. M.**, proti žalovanému: **Krajský úřad Moravskoslezského kraje**, se sídlem ul. 28. října 117, Ostrava - Moravská Ostrava a Přívoz, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 10. 2007, č. j. 22 Ca 21/2006 – 83,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 11. 10. 2007, č. j. 22 Ca 21/2006 – 83, bylo žalobci (dále jen „stěžovatel“) přiznáno osvobození od soudních poplatků a zároveň mu byla pro řízení o kasační stížnosti proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 27. 8. 2007, č. j. 22 Az 21/2006 – 54, ustanovena zástupkyní advokátka Mgr. Pavla Frodlová. Krajský soud v odůvodnění svého usnesení uvedl, že při výběru osoby zástupce z důvodu hospodárnosti přihlížel k místu bydliště stěžovatele a sídla advokáta. Stěžovatel sice požádal o ustanovení zástupcem JUDr. Tomáše Sokola, ale soud není tímto návrhem vázán.

Stěžovatel v kasační stížnosti podané v zákonné lhůtě uvedl, že advokátka Mgr. Frodlová ho zastupovala v jiných řízeních, avšak veškerá rozhodnutí, která stěžovatel obdržel s odmítnutím nebo zamítnutím, jsou příkladem, že nesplnila povinnost, kterou ji uložil soud, nebo věc přešla mlčením. Stěžovatel také upozornil, že ve vztahu mezi ním a

Mgr. Frodlovou chybí nezbytná důvěra, zájmy advokátky jsou podle jeho názoru v rozporu s jeho zájmy, a proto žádal, aby Nejvyšší správní soud zrušil usnesení krajského soudu a změnil je tak, že se stěžovateli ustanovuje zástupcem advokát JUDr. Tomáš Sokol.

Zástupkyně stěžovatele sdělila, že pokud byla ustanovena jako zástupce stěžovatele, postupovala vždy podle jeho pokynů a informací, které byl ochoten k věci sdělit. Vzhledem k obsahu předmětné kasační stížnosti však navrhla, aby bylo její ustanovení jako zástupkyně stěžovatele zrušeno z důvodu narušení nezbytné důvěry, když jí stěžovatel neposkytoval potřebnou součinnost. Z výše uvedených důvodů navrhla, aby již nebyla nadále ustanovena jako zástupkyně stěžovatele v dalších věcech.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadené usnesení v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel, přičemž neshledal vady uvedené v odstavci 3 citovaného ustanovení, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Podle ustanovení § 20 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o advokacii“), je advokát oprávněn odstoupit od smlouvy o poskytování právních služeb, popřípadě požádat o zrušení ustanovení či požádat Komoru o určení jiného advokáta (§ 18 odst. 2), dojde-li k narušení nezbytné důvěry mezi ním a klientem nebo neposkytuje-li klient potřebnou součinnost.

Nejvyšší správní soud již judikoval, že při rozhodování o žádosti o zrušení ustanovení zástupce je třeba vždy pečlivě zkoumat, zda jsou pro tento postup dány zákonné důvody a zda se pod tvrzenými skutečnostmi neskrývají jiné okolnosti (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2008, č. j. 8 As 43/2007 - 156, www.nssoud.cz). V daném případě z ničeho nevyplývá, že by se uváděné důvody odlišovaly od důvodů skutečných. Z obsahu spisu nelze dovodit, že tvrzení stěžovatele a ustanovené zástupkyně, že je narušena jejich vzájemná důvěra a stěžovatel neposkytuje potřebnou součinnost, je nepravdivé.

Oboustranná důvěra je sice jedním ze základních atributů vztahu mezi advokátem a klientem a rovněž předpokladem účinné ochrany práv stěžovatele, ale není to důvod ke zrušení usnesení krajského soudu. Usnesení bylo totiž vydáno za situace, kdy nebylo důvodu o existenci či neexistenci vztahu důvěry mezi stěžovatelem a Mgr. Frodlovou pochybovat, neboť ustanovením Mgr. Frodlové by teprve vznikl mezi nimi právní poměr, pro nějž by byla existence vztahu důvěry nezbytná. V řízení o kasační stížnosti se však rozhodnutí krajského soudu přezkoumává podle skutkového i právního stavu ke dni vydání rozhodnutí.

Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl.

V dalším řízení se krajský soud bude muset zabývat podáním stěžovatele a vyjádřením Mgr. Frodlové a zváží, zda existuje vztah důvěry mezi stěžovatelem a Mgr. Frodlovou. Pokud by dospěl k závěru, že nikoli, její ustanovení zástupkyní by bylo třeba zrušit a stěžovateli ustanovit zástupcem jiného advokáta. Při posuzování návrhu, aby tímto

advokátem byl JUDr. Tomáš Sokol, by bylo ovšem třeba pečlivě zvážit, zda je to vhodné zejména vzhledem k místu, kde má tento advokát sídlo, a k místu bydliště stěžovatele, a mimo jiné přihlédnout i k tomu, zda a případně v kolika a v jakých jiných věcech již JUDr. Tomáš Sokol zastupuje či v nedávné minulosti zastupoval účastníky soudních řízení jako ustanovený advokát.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 věta první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Nejvyšší správní soud žádnému z účastníků náhradu nákladů nepřiznal, protože stěžovatel v řízení úspěch neměl a krajskému úřadu žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. srpna 2008

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu